Ἔτος ΙΑ' Περίοδος Β'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου Πέμπτη 1911

Ἀριθ. 548

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ χρυσαῖ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Ἡ ἀναβίωσις τῶν ἡμερῶν τῶν Εὐαγγελικῶν καὶ τῆς Ὀρεστείας. Ἡ ἐν τῷ συντάγματι καθιέρωσις τῆς καθαρευουσίας*) — Ἡ ἐρήμωσις τῶν χριστιανικῶν ἐν Τουρκίᾳ χωρῶν διὰ τῆς στρατολογίας.— Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. —Τὰ ἐν Ἑλλάδι.— Ἐπιφυλλίς: *Τῆς περὶ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα φιλολογικῆς ἐπιστήμης Ἀνδρέου Ν. Σκιᾶ.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 2 Μαρτίου 1911

Διήλθομεν πάλιν τὸ τελευταῖον τετραήμερον πικρὰς καὶ ἐλεεινὰς ἡμέρας, ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς Δευτέρας, καὶ ἡ εὐφυεστέρα φυλὴ τῆς Ἀνατολῆς ἐταράχθη ὁλόκληρος ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ τῆς παραφροσύνης, ἥτις ἐνσκήπτει περιοδικῶς, ἵνα ἀνακόψῃ τοῦ νοήμονος τούτου λαοῦ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν. Ἠωρήθησαν εἰς τὸ κενὸν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἱματοφυρτα τὰ φαντάσματα ἄλλων πικροτάτων ἡμερῶν καὶ ἐκσεσαρκωμένοι σκελετοὶ ἐφάνησαν στυγνοὶ καὶ ἀπαίσιοι μειδιῶντες τὸ καταχθόνιον μειδίαμα προσδοκίας, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τάφου των ἔτι ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ σπείρωσιν εἰς τὸν ἀτυχῆ τοῦτον τόπον τὴν ἀναρχίαν, ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τάφου των ἔτι ματαιοῦσι πᾶσαν προσπάθειαν τοῦ τόπου, ὃν ζῶντες κατηρειπίωσαν, πρὸς ἀνόρθωσιν.

Ἡ λαῖλαψ παρῆλθεν ἄνευ θυμάτων καὶ ἡ χαρὰ ἐφαίδρυνε τὰ πρόσωπά μας, χαρὰ ἡλιθίου, ὅστις σπεύδει τὴν πρωΐαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ νὰ ἀνάψῃ κηρίον εἰς τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, διότι ἐσώθη ἀπὸ κινδύνου, ὃν εἶδεν ἐν ὀνείρῳ. Ὁλόκληρος φυλὴ ὠπτασιάσθη καὶ θὰ μείνῃ ἱστορικῶς, ὡς προσφυῶς εἶπεν ὁ διαπρεπὴς βουλευτὴς Ἀχαιοήλιδος κ. Μιχαλακόπουλος, γελοία ἡ ἀπόφασις συντακτικοῦ συνεδρίου ἰδόντος κινδύνους ἀνυπάρκτους καὶ νομίσαντος, ὅτι περιφρουρεῖ διὰ νομικῶν διατάξεων τὰ ἀφρούρητα!

Ἀλλοίμονον καὶ τρὶς ἀλλοίμονον εἰς τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει τόσην πίστιν εἰς τὰ ἱερά του καὶ τὰ ὅσια, εἰς τὴν ζωτικὴν πρὸ πάντων δύναμιν αὐτῶν ἐν τῇ συνειδήσει του, ὥστε νὰ ἀναγκάζηται νὰ προφυλάξῃ αὐτὰ διὰ νόμων κατὰ τῶν ἰδίων του τέκνων!

Τὰ ἠθικὰ νοσήματα εἶναι, φαίνεται, μεταδοτικὰ πλειότερον τῶν σωματικῶν νοσημάτων καὶ αἱ αἱ ὀπτασίαι ἑνὸς καθηγητοῦ, ὃν ἐξέστησεν ἀπὸ πολλοῦ εἰς μανίαν τῶν ἀγραμμάτων ὁ θαυμασμός, ἔγιναν ὀπτασίαι ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ τῶν μωρῶν ὀπτασιῶν ἀθάνατον πρὸς ἡμετέραν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων χλεύην ἐτέθη τὸ μνημεῖον ἐν αὐτῷ τῷ συντάγματι.

Ἀλλ' εἶναι μέγα παρ' ὅλα ταῦτα τὸ κέρδος, ὅτι οἱ βρυκόλακες δὲν ἥρπασαν εἰς τοὺς ὀστεώδεις βραχίονάς των νέα θύματα καὶ κενοὶ τὰς χεῖρας ἐκρύβησαν εἰς τοὺς τάφους των. Ὁ Βενιζέλος ἐν τούτῳ ἐψυχολόγησε βαθύτατα τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν, διέγνωσε τὰς πλάνας της καὶ ὑποκλιθεὶς ὑπεχώρησε πρὸ τῆς εὐγενείας τῶν ὁρμῶν της. Ἔπραξε δὲ καὶ τούτου πλειότερον· διέκρινεν ἐναργῶς τοὺς ὑποκινοῦντας καὶ ἐρεθίζοντας τὰς εὐγενεῖς ταύτας ὁρμὰς καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς πρὸ τῶν θυρῶν τῆς δικαιοσύνης, ἵνα εἴπωσι σαφῶς πόθεν βλέπουσιν ἐρχομένους τοὺς κινδύνους, ἵνα καταγγείλωσι τοὺς ἐργάτας αὐτῶν, ἵνα παράσχωσι τὰ πειστήρια τοῦ φιλοπάτριδος ζήλου των ὑπὲρ τῆς κινδυνευούσης πατρίδος καὶ καθορίσωσι τελευταῖον τὰ γεγονότα, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ταράττονται καὶ τὴν γαλήνην τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἐκ βάθρων διασείουσιν.

Τοῦτο λέγεται πραγματικὴ ἐκκαθάρισις· τοῦτο εἶναι ἀνόρθωσις, ὁ καθαρμὸς τῆς ἱερᾶς γῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ ἑτέρου εἴδους τῶν ζιζανίων, ἅτινα ἐμποδίζουσι τὴν βλάστησιν τῆς εὐνομίας, ἅτινα μαραίνουσι τοὺς ἀγλαοὺς τῆς εἰρήνης καρπούς, ἀπὸ τῶν προδοτῶν, ἂν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, ἢ ἀπὸ τῶν ρυπαρῶν συκοφαντῶν, οὓς δὲν ἔπαυσε φαίνεται γεννῶσα τῆς Ἀττικῆς ἡ γῆ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι σήμερον χρόνων.

Εἷς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ὃν τὸ συμβούλιον τοῦ Ἀρσακείου ἀπέπεμψεν, ἀράγε διὰ τί, ὅστις ἀνέλαβε χωρὶς μηδεὶς νὰ δώσῃ αὐτῷ τὴν ἐντολὴν τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐθνικῆς γλώσσης καὶ ὅστις πρὸς τοῦτο ἠπείλησε νὰ ἐμπρήσῃ τὸ βασιλικὸν θέατρον, διότι ἐδιδάχθη ἐν ἁπλῇ γλώσσῃ ἡ Ὀρέστεια τοῦ Αἰσχύλου, ἀπηλλάγη δὲ τῆς διὰ τὰ κινήματά του ταῦτα ποινῆς διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος ὡς ἀκαταλόγιστος, καταγγέλλει ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ὡς λαμβάνοντας ῥούβλια, ἵνα προδώσωσι τὴν πατρίδα των ἄλλους καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἢ ὁ καθηγητὴς οὗτος συκοφαντεῖ ἢ ἐκεῖνοι εἶναι προδόται, δὲν δύναται δὲ τὸ Πανεπιστήμιον οὔτε προδότας νὰ περιέχῃ ἐν ἑαυτῷ διδασκάλους, οὔτε συκοφάντας. Ἢ ὁ εἷς πρέπει τιμωρούμενος νὰ ἐκβληθῇ τοῦ σεμνοῦ ἐκείνου τῶν Μουσῶν ἀσύλου ὡς ῥυπαρώτατος συκοφάντης ἢ ὡς προδόται ἀποτυμπανιζόμενοι νὰ ἀποπεμφθῶσιν ἐκεῖνοι. Καὶ ἡ κυβέρνησις ἔπραξεν ἄριστα καλέσασα νὰ παρέμβῃ ἡ δικαιοσύνη, καθ' ἧς ὁ κ. Μιστριώτης ἐπὶ τὰ εἴκοσι καὶ πέντε τελευταῖα ἔτη διὰ λόγους, οὓς γινώσκομεν πάντες, εἶχε περιβληθῇ τὸν ἄτρωτον θώρακα τῆς τὰ πάντα ποδοπατούσης φαυλοκρατίας.

Τῆς φαυλοκρατίας ταύτης φωρᾶται ἅπαξ ἔτι ἐσκεμμένον ὄργανον ὁ κ. Μιστριώτης, ὡς ἄριστα διέγνωσεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς διαρρήδην κατήγγειλεν αὐτὸν ἐνώπιον τῆς βουλῆς καὶ αὐτὸς καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι. Ἡ ἐλευθέρα, τολμηρὰ καὶ ἀμείλικτος λειτουργία τῆς δικαιοσύνης ἀποβαίνει ἀνάγκη αἰσθητὴ πρὸ πάντων εἰς τὰς ὑγιῶς σκεπτομένας ἐκείνας τάξεις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, αἵτινες ἐξακολουθοῦσιν ἐλπίζουσαι, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀναδειχθῇ γνήσιον ὄργανον τῆς ἐπιθυμητῆς αὐτῆς ἀνορθώσεως. Διότι οὐδὲν ἐστ' ὄφελος πόλεως, κατὰ τὴν προσφυᾶ ἔκφρασιν ἀρχαίου ῥήτορος, ἥτις μὴ νεῦρα ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας ἔχει.

Τοιαῦτα νεῦρα οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἔδειξεν, ὅτι ἔχει ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία ἐπὶ μερικοὺς ἀσυδότους τυράννους τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως τῶν σωφρόνων τάξεων, τῆς εὐγενείας τῶν λαϊκῶν ὁρμῶν, τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ τόπου, τῆς ἀληθινῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τί σκοποῦσιν οἱ Τοῦρκοι διὰ τῆς τῶν Χριστιανῶν στρατολογίας. Πῶς φέρονται πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς στρατιώτας οἱ Τοῦρκοι ἀξιωματικοὶ ἐν εἰρήνῃ τε καὶ πολέμῳ. Ἐρήμωσις τῶν χριστιανικῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Θεσσαλονίκης:

Ἐν τῶν μέσων τῶν μᾶλλον συντελεστικῶν πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην ἐξασθένησιν καὶ μονονοὺ ἐξόντωσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανικῶν στοιχείων κατὰ τὸ σωβινιστικὸν πρόγραμμα τῶν Νεοτούρκων εἶναι καὶ ἡ στρατολογία, καθ' ὃν τρόπον γίνεται. Οὐδόλως δὲ εἴχομεν ἄδικον, ὅτε πρὸ τριετίας ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἰαχῶν χαρᾶς καὶ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τοῦ παραχθέντος ἐκ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Τουρκίας διὰ τοῦ νέου πολιτεύματος καὶ τῆς ὑποφωσκούσης ἀνατολῆς εὐτυχεστέρων ἡμερῶν διὰ τὸν ἀτυχῆ ραγιᾶν, ὑπήρξαμεν ἐκ τῶν ὀλίγων τῶν μὴ συγκινηθέντων ὑπερβαλλόντως ἐκ τῶν εὐτυχῶν ἐκείνων γεγονότων καὶ ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς τῶν χριστιανῶν στρατολογίας ἐκινήσαμεν δυσπίστως τὴν κεφαλήν, διότι ἐθεωρήσαμεν ταύτην ὡς νέον δεινὸν παιδομάζωμα χριστιανικὸν ἐν εὐρυτέρᾳ καὶ ἐπομένως ἀπειλητικωτέρᾳ κλίμακι. Τὰ κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν γεγονότα ὑπῆρξαν δυστυχῶς ἱκανά, ὅπως μᾶς δικαιώσωσι πληρέστατα εἰς τοὺς ἡμετέρους φόβους. Ἐκρήγνυται ἡ ἐπανάστασις ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ πρῶτα τὰ τέκνα τῶν Χριστιανῶν ἄγονται ἐπὶ σφαγὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν των· ἐν Ἀραβίᾳ καὶ Συρίᾳ ἐπαναλαμβάνονται τὰ αὐτὰ καὶ χειρότερα. Ἐν δὲ τοῖς στρατοπέδοις καὶ τοῖς στρατῶσι ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ Χριστιανοὶ στρατιῶται ὑφίστανται παντοίας ὕβρεις, περιφρονήσεις, ἐξευτελισμούς, θίγοντας τὴν φυλήν, τὴν θρησκείαν καὶ τὸ ἄτομον παρὰ τῶν συναδέλφων των Τούρκων, σκοπίμως καὶ προβεβουλευμένως προσπαθούντων ὅπως ἐξαναγκάζωσι τοὺς στερουμένους ἐξ αὐτῶν ψυχικοῦ σθένους καὶ ἐγκαρτερήσεως, ἵνα ἀλλαξοπιστῶσι.

Οἱ ἐκ τῶν Χριστιανῶν ἀποθνήσκοντες μακρὰν πάσης θρησκευτικῆς παρηγορίας κατὰ τὰς ὑστάτας αὐτῶν στιγμὰς παρ' ἱερέων τῆς ἀμώμου ἡμῶν πίστεως θάπτονται ὑπὸ τοῦ Χόντζα τοῦ τάγματος, καλυπτομένου τοῦ φερέτρου των διὰ τῆς ἐρυθρᾶς σημαίας τοῦ Ἰσλὰμ μετὰ τῆς ἡμισελήνου! Παραλείπω τοὺς ζῶντας, εἰς οὓς ἀνατίθενται ἀποκλειστικῶς αἱ βαρύτεραι, αἱ σιχαμερώτεραι ἀγγαρεῖαι τοῦ στρατοῦ καὶ κατὰ προτίμησιν (;) ἀποστέλλονται οἱ πρῶτοι εἰς πᾶσαν ἐπικίνδυνον ἀποστολήν. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανος πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ κυκλοφορήσασα πρό τινος φήμη καὶ ἀναγραφεῖσα ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὅτι κατὰ τὰς προσφάτους συμπλοκὰς τοῦ στρατοῦ μετὰ τῶν Δρούσων οἱ ἄτυχεῖς Χριστιανοὶ στρατιῶται, ἀνδραγαθήσαντες καὶ ἐπισπάσαντες τὰς ἐπευφημίας αὐτῶν τῶν ἀξιωματικῶν των διὰ κραυγῶν «Γιασασὶν χριστιὰν ἀσκὲρ» ἐγένοντο θύματα τοῦ φθόνου καὶ τοῦ ἀναξιλεώτου φανατισμοῦ τῶν Μωαμεθανῶν συναδέλφων των, οἵτινες δὲν ἐδίστασαν νὰ πυροβολῶσι κατ' αὐτῶν θέσαντες τοὺς δυστυχεῖς μεταξὺ δύο πυρῶν, τοῦ ἐχθρικοῦ καὶ τοῦ συναδελφικοῦ. Τὸ σκοπίμως ἀρξάμενον σατανικὸν ἔργον κατὰ τῆς χριστιανικῆς νεολαίας διὰ τῆς κατατάξεως αὐτῆς ἐν τῷ Τουρκικῷ στρατῷ ἐπιτυγχάνεται εὐκόλως, διότι, ὡς γνωστὸν οὐδὲ εἷς μάχιμος ἀξιωματικὸς χριστιανὸς ἐν τῷ συνταγματικῷ(;) τούτῳ στρατῷ ὑπάρχει οὐδὲ ὑπαξιωματικός, πλὴν ἐλαχίστων δακτυλομετρήτων στρατιωτικῶν ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἀνεκτῶν ἐξ ἀνάγκης, διότι ὡς γνωστὸν οἱ Τοῦρκοι σπανίως καὶ ἀτελέστατα ἐπιδίδονται καὶ ἐπιδίδουσιν εἰς τὴν μάθησιν ἐπιστημῶν.

Οἱ μόνοι ἀξιούμενοι βαθμοῦ τινος ἐπιεικείας καὶ σχετικῆς ἀνοχῆς καὶ ἐνθαρρύνσεως παρὰ τῶν Τούρκων ἀξιωματικῶν εἶναι οἱ ἀπαλλασσόμενοι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διὰ πληρωμῆς πεντήκοντα λιρῶν καὶ ὑπηρετοῦντες ἐπὶ τρεῖς μόνον μῆνας νέοι εὐπόρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἰκογενειῶν καὶ τοῦτο δι' εὐνοήτους φορολογικοὺς σκοπούς. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι καὶ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν 50 λιρῶν καὶ τὴν τρίμηνον πρὸς τὸ θεαθῆναι ὑπηρεσίαν δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς μετὰ ταῦτα προσκλήσεως διὰ τὰς ἐφεδρείας τῶν διαφόρων σειρῶν ἐπὶ σκοπῷ νέας φορολογίας ἑκάστοτε μέχρι τοῦ 40οῦ ἔτους, εἶτα ἐπακολουθεῖ ἡ σειρὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς (Μουσταχφέζ)*.

Ἕνεκα τῶν ῥηθέντων αἰτίων οἱ Χριστιανοὶ νέοι, καίτοι οὐδαμῶς ὑστεροῦντες τῶν Τούρκων μαχίμου πνεύματος, ἔρωτος πατροπαραδότου πρὸς τὰ ὅπλα καὶ ὀρέξεως νὰ ὑπηρετήσωσιν ὡς στρατιῶται, ἀλλ' ἀναμετροῦντες τὰ ἐκ τοιαύτης στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπιφυλασσόμενα αὐτοῖς δεινά, καταλαμβάνονται δυστυχῶς ὑπὸ ἀπογνώσεως καὶ μικροψυχοῦντες προτιμῶσι νὰ ἐγκαταλιμπάνωσι πατρίδα καὶ οἰκείους, ἵνα μηδέποτε ἐπιστρέψωσι. Τὰ ἀνυπολογίστως δὲ οἰκτρὰ ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ἀποτελέσματα τῆς ἀπονενοημένης ταύτης ἐξόδου ἤρχισαν ἤδη νὰ καθίστανται ἀλγεινῶς αἰσθητὰ πρῶτον εἰς τὰς ἀνεπιστρεπτεῖ στερουμένας τῶν πολυτίμων αὐτῶν στηριγμάτων χριστιανικὰς οἰκογενείας, εἰς τὴν ἔλλειψιν νυμφίων διὰ τὰς νέας, εἰς τὴν βαθμιαίαν ἀποχέρσωσιν τῶν ἀροσίμων γαιῶν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐπελευσομένην σιτοδείαν καὶ λιμὸν καὶ εἰς τὴν ἐκμηδένισιν πάσης ἐργασίας εἴτε ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ εἴτε ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅπου συμπαγὴς ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς τυγχάνει καὶ εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν καὶ ἐπὶ τέλους, ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη διαρκέσῃ ὡς οἱ Νεότουρκοι εὔχονται καὶ ἐπιθυμοῦσι, εἰς τὴν τελείαν ἔκλειψιν καὶ ἐξαφάνισιν αὐτοῦ τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἐκ Τουρκίας, ἀντικαθιστωμένου διὰ προσφύγων καὶ μεταναστῶν Μωαμεθανῶν ἐκ πάσης γωνίας τοῦ Ἰσλάμ.

Ἠπειρωτικαὶ πληροφορίαι

Εἰς ἐπικύρωσιν πρόσθετον τῶν πληροφοριῶν τοῦ Μακεδόνος ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν προσέρχονται εἰδήσεις ἐξ Ἠπείρου κομισθεῖσαι ὑπὸ ταξειδιωτῶν, καθ' ἃς ἐκ τῶν ὑπερεκατὸν κοσίων κληρωτῶν τῆς ἐπαρχίας (Καζᾶ) Ἰωαννίνων ἐδραπέτευσαν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους, ἵνα μὴ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰ μαρτύρια, τὰς κακώσεις, τὰς ἀγγαρείας καὶ τοὺς προπηλακισμοὺς ἰδίᾳ τῶν Τούρκων. Οἱ ὑπολειφθέντες, ἵνα μὴ μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων, ἐκλήθησαν πρὸ τῆς νενομισμένης προθεσμίας καὶ ἐκρατήθησαν εἰς τοὺς στρατῶνας. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπιδεινώνει ἐξαιρέτως τὴν ἐν Ἠπείρῳ κατάστασιν, ὅπου ἡ ἀποδημία τόσην φέρει τοῦ πληθυσμοῦ ἀραίωσιν.

* Τὸ χείριστον δὲ πάντων εἶναι ὅτι οἱ στρατεύσιμοι χριστιανοὶ νέοι οὔτε πότε θὰ προσκληθῶσιν ἀκριβῶς γνωρίζουσιν, οὔτε ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ ὑπηρετήσωσι οὔτε ποῦ θὰ σταλῶσι.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ ἐν Ἀλβανίᾳ κατάστασις

Ἀθρόαι ἐκφαίνονται δσημέραι αἱ ἐνδείξεις, ὅτι ἡ Ἀλβανία κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἔαρ θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἐξέγερσίν της. Εἰς τοῦτο δὲ συμπίπτουσι πάμπολλαι ὁμοῦ αἰτίαι. Κυριωτάτη αὐτῶν εἶναι ἡ ἀδιάλλακτος ἐκτουρκιστικὴ πολιτικὴ τῆς ὀσμανικῆς κυβερνήσεως ἡ τιτρώσκουσα βαθύτατα τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἀλβανίας αἴσθημα Ἡ προσπάθεια πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ἀραβικοῦ ἀλφαβήτου ἀντὶ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὴν γραφομένην ἀλβανικὴν γλῶσσαν, τὸ κλείσιμον τῶν ἀλβανικῶν σχολείων καὶ ἀλβανικῶν λεσχῶν, ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ὁ ἄγριος ἀφοπλισμὸς τῶν κατοίκων καὶ ἡ βάρβαρος καὶ ἀπάνθρωπος καταστολὴ τῆς περυσινῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ἑξακολουθοῦσα ἀπηνὴς καταδίωξις πάντων ὅσοι δὲν ὑποτάσσονται εἰς τὰς ἐκτουρκιστικὰς ἐπιθυμίας τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου, οἱ ἀπαγχονισμοί, οἱ δαρμοὶ καὶ αἱ διαπομπεύσεις τῶν ἐπιφανεστάτων Ἀλβανῶν, πάντα ταῦτα ἐνεστάλαξαν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνους τοσαύτην κατὰ τῶν Τούρκων ἐχθροπάθειαν, ὥστε ἐξ ἁπλῆς ἀφορμῆς νὰ ἀναφθῇ πυρκαϊὰ ἐπικίνδυνος ἂν μὴ εἰς τὴν ἀκεραιότητα, ἀλλ' εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τῆς ἐναγοῦς αὐτοκρατορίας.

Ἀλλ' εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ταῦτα αἴτια μεγίστην ἐνεργὸν δύναμιν προσδίδουσι καὶ αἱ ἔξωθι ἐνθαρρύνσεις. Τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἐξ ἰδίας φιλοδοξίας καὶ ἐξ ὑποκινήσεων καὶ ἐνθαρρύνσεων ἐρχομένων ἀπὸ δύο ἀντιθέτων διευθύνσεων, ἀλλὰ πρὸς τὸν αὐτὸν κατατεινουσῶν σκοπόν, ἀπέβη ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὡς πρὸ πολλοῦ ὑπεδείξαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων, τὸ κέντρον πολιτικῆς περὶ Ἀλβανίας κινήσεως, ἧς δὲν θὰ βραδύνωμεν νὰ ἀναμετρήσωμεν τὴν μεγίστην σπουδαιότητα.

Ἡ ἁρπαγὴ τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης προδιέγραψε τόσον σαφῶς τὴν πρὸς τὰ πρόσω κίνησιν τοῦ γερμανισμοῦ διὰ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ προσκόπου τῆς Αὐστρίας, ὥστε οἱ ἔχοντες ἀντίθετα ζωτικὰ συμφέροντα νὰ ἀφυπνισθῶσιν ἐκ τῆς νάρκης. Ἐκ τῆς κινήσεως ταύτης τοῦ γερμανισμοῦ παραβλάπτεται μὲν ὁ σλαβισμός, ὁ ἔχων κέντρον τὴν Ῥωσίαν, ἀμεσώτερον δὲ ἔτι θίγεται ἡ Ἰταλία ἄριστα κατανοοῦσα, ὅτι ἡ εἰς Θεσσαλονίκην ὁδὸς ἄγει τότε μόνον ἀσφαλῶς, ὅταν ἡ ἀλβανικὴ αὐτῆς πλευρὰ εὑρίσκηται εἰς τὰς αὐτὰς χεῖρας, εἰς ἃς καὶ τὸ τέρμα, ἡ Θεσσαλονίκη. Διὰ τοῦτο ἡ Ἰταλία ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἑνώσεως αὐτῆς τρυφερὰ ἔρριψε βλέμματα πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, μυρίας κατέβαλεν ἐνεργείας καὶ εἰς πολλὰς ὑπεβλήθη καὶ ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς θυσίας, ὅπως ἀποκτήσῃ ἰσχυρὰν ἐν Ἀλβανίᾳ πελατείαν καὶ κατορθώσῃ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν χώραν καὶ λάβῃ αὐτὴν ὡς ἀντιστάθμημα τῆς εἰς Θεσσαλονίκην προελάσεως τῆς Αὐστρίας, διότι ἄλλως τὸ στενὸν τοῦ Ὑδροῦντος, ὁ εἷς τῶν πνευμόνων τῆς θαλασσινῆς αὐτῆς ζωῆς θὰ εὑρίσκηται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὰς χεῖρας τῆς προαιωνίας αὐτῆς ἐχθρᾶς, τῆς Αὐστρίας. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ὅτι μία τῶν ἠθικῶν ζημιῶν, ἥτις ἐνδέχεται νὰ ἀποβῇ καὶ ὑλικῶς ἀνεπανόρθωτος, ἐξ ὅσων ἐνδέχεται νὰ ὑποστῇ ἡ Ἰταλία ἐκ τῆς ἀλβανικῆς αὐτῆς πολιτικῆς, εἶναι καὶ ἡ ἀποξένωσις τῶν συμπαθειῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὃν βαθύτατα ἔτρωσεν ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐνθαρρυνθεῖσα ἀντίστασις τοῦ Ἀλβανικοῦ Συνδέσμου κατὰ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἠπείρου πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον τοῦ 1878.

Νῦν ἡ Ἰταλία ἐδιπλασίασεν εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε τὰς ἐνεργείας της ἐν Ἀλβανίᾳ ἐν πνεύματι δυσδιακρίτῳ εἰσέτι, ἂν δῆλ δι' αὐτοῦ σκοπῇ τὴν αὐτονομίαν ἁπλῶς τῆς Ἀλβανίας ἢ τὴν κατάκτησιν, δεδηλωμένος δὲ μόνον εἶναι ὁ ἀρνητικὸς σκοπὸς νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν περαιτέρω κάθοδον πρὸς τὸ Αἰγαῖον τῆς Αὐστρίας

Πρὸς τοῦτο ὑποβοηθεῖ νῦν τὰς ἐνεργείας τοῦ Μαυροβουνίου ὅπερ κατέστη τὸ καταφύγιον τῶν δυσηρεστημένων Ἀλβανῶν, καὶ τὸ κύριον ὁπλοστάσιον τῆς Ἀλβανίας Ἐκεῖθεν ὁρμῶνται οἱ φυγάδες καὶ ἐκεῖθεν εἰσάγονται εἰς τὴν Ἀλβανίαν κατὰ χιλιάδας τὰ ὅπλα καὶ ἐκεῖθεν ὥρμησαν αἱ πρῶται ἔνοπλοι συμμορίαι τῶν Ἀλβανῶν, ὧν ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αἱμαιροτάτας πρὸς τὸν τουρκικὸν στρατὸν συγκρούσεις. Ἤδη πᾶσαι αἱ ἐκεῖθεν εἰδήσεις συμπίπτουσιν εἰς τὸ ὅτι τὸ ἐπικείμενον ἔαρ ἡ Τουρκία θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νέας νὰ διαθέσῃ στρατιωτικὰς δυνάμεις, ὅπως καταστείλῃ τὴν χωριστικὴν κίνησιν καὶ τοῦ ἔθνους τούτου, οὗ ἡ ἐξέγερσις συμπίπτουσα πρὸς τὴν ἐν τῷ ἄλλῳ ἄκρῳ τῆς αὐτοκρατορίας ἐξέγερσιν τῶν Ἀράβων καὶ πρὸς τὴν ἄλλην ταραχὴν τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανικῶν λαῶν καὶ τὴν ὀργὴν τῶν γειτνιαζόντων ὁμοφύλων αὐτοῖς κρατῶν νέα προοιωνίζεται τὰ δεινὰ κατὰ τῶν φαντασιοπλήκτων Νεοτούρκων. Τὸ δ' ἐν τῇ βουλῇ ῥάπισμα κατὰ τοῦ Ἰσμαὴλ Κεμάλ βεη δὲν εἶναι προωρισμένον νὰ μαλάξῃ τὴν ὀργὴν τῆς Ἀλβανίας.

Ἡ ἐν Ἀραβίᾳ κατάστασις

Διὰ τῆς εἰς Ὑεμένην ἀφίξεως τῶν τουρκικῶν ἐπικουριῶν ὑπὸ τὸν Ἰζὲτ πασσᾶν ἡ θέσις τοῦ αὐτόθι τουρκικοῦ στρατοῦ ἐβελτιώθη. Πολλαὶ φυλαὶ Ἀράβων ἐδήλωσαν ὑποταγὴν καὶ πολλαχόθεν ἐξετο-

πίσθησαν οἱ ἐπαναστάται. Ἀλλ' ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς καταρρόπισεως αὐτῶν ἀπέχει πολύ. Διότι νέαι ἀγγέλλονται συγκρούσεις· τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν ἀπώλεσε τὴν σύνταξιν καὶ ζωήν αὐτῆς καὶ ὅτι πολὺ ἀπέχει ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ ἐπανέλθῃ ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τὴν προτέραν ὑποταγὴν τῆς εἰς τοὺς Τούρκους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ αἰμοσταγὴς αὐτοκρατορία θὰ ἐξαντλῆται καὶ εἰς χοήματα καὶ εἰς ἀνδρας μέχρις οὗ ἄλλη ἀνοιχθῇ πληγὴ ἄλλαχοῦ εἰς τὸ πνοοῦν σῶμά της.

Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν Τουρκίᾳ

Καθ' ἃ ἠλεγχαρίωσ ἤγγέλθη, ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπεφάσισε νὰ ἀποσύρῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸν νομοσχέδιον τὸ προκατόχου του, δι' οὗ τὸ τόσον καιρίας θέματα ἡ ἐκπαιδευτικὴ αὐτονομία τῶν χριστιανικῶν φύλων Ἀκριβῶς, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐξέγερσιν ταύτην ὁ νέος ὑπουργὸς, ἀπέσυρε τὸ νομοσχέδιον.

Σερβοβουλγαρικαὶ φιλοφρονήσεις

Ἀγγέλλεται ἡ κατὰ Μάϊον ἀνταλλαγὴ ἐπισκέψεων μεταξὺ τῶν Διαδόχων Σερβίας καὶ Βουλγαρίας Πρῶτος θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν συνάδελφόν του ὁ Διάδοχος τῆς Σερβίας. Πρόδηλος εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν ἐπισκέψεων τούτων. Ὁν ἐμφανῶ τὸ ὀλαδισμοῦ ἡ μήτηρ Ῥωσία ἡ προσαπθοῦσα νὰ φράξῃ τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν τῆς Αὐστρίας.

Τὰ συνοριακὰ ἐπεισόδια

Πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν θεσσαλικῶν ὁρίων τουρκικῶν προκλήσεων εἴχομεν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ ἐπὶ τῶν ἠπειρωτικῶν νέαν τουρκικὴν ὕβριν πρὸς τὰς συνθήκας Ἐμπορικὴ ἑλληνικὴ ἡμιολία διερχομένη ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἀμβρακικῷ κόλπῳ ἀκρωτηρίου Σκαφιάκι ἐπιφοβεῖται ὑπὸ τῶν φυλασσόντων τὸ ἐν τῷ ὕδατι ὀγβωμα Τούρκων στρατιωτῶν δι' ἀθρόων πυροβολισμῶν καὶ ἐβλάβη τὰ ἱστία του. Ἐθνικὸς ἄλλο ἀποτέλεσμα δυσάρεστον δὲν ἔσχεν ὁ βανδαλισμὸς οὗτος.

Ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐν Ἑλλάδι γράφομεν πῶς διευθετήθησαν τὰ συνοριακὰ ταῦτα ἐπεισόδια, ἐξ ὧν βεβαίως οἱ Τοῦρκοι δὲν ἀπεκόμισαν καὶ πολλὰ κέρδη. Διότι κατὰ τὴν τελευταίαν σύγκρουσιν τοῦ σταθμοῦ «Στραβῆ Γκορτσιὰ» οὐχὶ ἐξ, ἀλλὰ τέσσαρες ἐφονεύθησαν Τοῦρκοι. διότι πλὴν τοῦ σταθμοῦ ἐκείνου ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύγκρουσιν ἑκατέρωθεν δλοι οἱ παρὰ τὸν Νέζερφ σταθμοί. Τὸ πῦρ κατέπαυσε τῇ παρεμβάσει Τούρκου ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἐζήτησε παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπόπτου τὸν μεθοριακὸν σταθμὸν συγγνώμην καὶ ἔδωκε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληφθῶσι τοιαῦτα λυπηρὰ ἀληθῶς γεγονότα.

Ἐξέγερσις ἐν Βασόρᾳ κατὰ τῶν Τούρκων.

Τῆς κατὰ τῶν Τούρκων δυσαρεκείας τοῦ ἀραβικοῦ ἔθνους ἐν γένει κόμου νέα ἀγγέλλεται ἐκδήλωσις ἐν Βασόρᾳ. Οἱ "Ἀραβες αὐτόθι ἐξηγέρθησαν κατὰ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ συνεκροτόθησαν πρὸς τὸν τουρκικὸν στρατόν. Ἐζητήθησαν δὲ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐνισχύσεις. Τὰ αἴτια τῆς ἐξεγέρσεως ταύτης δὲν διασαφηνίζονται. Ἀλλ' ἂν τις λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν πρόσφατον ἧττα μεταξὺ τοῦ ἀγκύρου ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ τύπου περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Κουβεῖτ δικαίων τῆς Ἀγγλίας ἄτινα ἡ ἡμερησίαμος «Βορειογερμανική Ἐφημερὶς» διαρρήδην ἀρνεῖται, καὶ τὰς δηλώσεις τῆς ἐν τῇ βουλῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Γκρέϊ καθ ἃς ἀνατιον τῆς εἰς γερμανικὴν ἐταιρίαν ἐκχωρήσεως τοῦ μέχρι Βαγδάτης σιδηροδρόμου ἡ Ἀγγλία οὐδὲν δύναται ἢ πράξῃ. Ἀλλ' δι. θὰ μετέλθῃ πάντα τρόπον. ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν μέχρι Βασόρας προέκτασίν του, εἰ-λογον δὲ συλλάβῃ ὑπόνοιαν δι. καὶ πρὸς τὴν ἐξέγερσιν ταύτην ξένος δὲν εἶναι ὁ θαυματουργὸς δάκτυλος τῆς Ἀγγλίας.

Γεώργιος Ναπιέρ, μέγας εὐεργέτης τῆς κοινότητος Ἀλεξανδρείας.

Ἐξ ἀδελφίας παρελείφθη νὰ σημειωθῇ ἐν ἀνθρωφύλλῳ τοῦτο. ὅτι τῇ 20 τοῦ παρεληθόντος Ἰανουαρίου ἡ Ἀλεξάνδρεια προέπεμψε πανδήμως καὶ ἐν κατανύξει εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν ἄνδρα εὐγενέστατον ἐν ψυχῇ. τὸν Γεώργιον Ναπιέρ, ὅστις διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐκληροδότησε τῇ ἑλληνικῇ κοινότητι Ἀλεξανδρείας περιουσίαν ἐκτιμωμένην εἰς 20000 ἀγγλικὰς λίρας. Ἐπικηδείους ἐξεφώνησαν ὁ προϊστάμενος τοῦ Ἐθναγγελισμοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, τῶν Ἑλλήνων θεολόγων ὁ κράτιστος, καὶ ὁ Γεν. πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μητσόπουλος, ἐπιτάφιον δὲ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος κ. Μ. Συναδινός

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κατάστασις Τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης ἐντὸς τῆς Βουλῆς καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

Ἐφ' ὅσον ἔθέλεπον τὰ ἀπαίσια κόμματα ἀδιάσπαστον τὴν συνοχὴν κυβερνήσεως καὶ λαοῦ ἐφ' ὅσον ἡ διοίκησις τοῦ Βενιζέλου ἐξηκολούθει ἐνισχύουσα τὴν ἐπ αὐτὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἔθνους. Ἐλάφων ἀναμένοντα νὰ εὕρωσιν εὐκαιρίαν. ὅπως παρεμβεηθῶσι μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ λαοῦ, ἀποκαρύκωσαι τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ δὲ καὶ ἀχειραγώγητον τοῦτον δεσπόσαιν ἐν ἀποῦ ὑποδαλίζοντες τὰς ἀλογίστους ἀδυναμίας του, τὰς εὐγενεῖς καὶ ἀπὸ χρηστοῦ τοῦ συνειδότος ἐκπορευομένας, ἀλλ ἀπερισκέπτους ὁρμὰς του, δι' ἃς πλὴν ἡ ἄπαξ ἡγένετο θῦμα ἀπάτης καὶ ἐκμεταλλεύσεων ὑπαρφστάν των. δι' ἃς ἠθῴησας συμφορᾶς ἀνηκέστους.

Ἔτθε νὰ μὴ κλαύσωμεν ἐπὶ ἄπαξ ἐπὶ νέων ἠρεμίων τῆς πολιτικῆς ἡμῶν συντάξεως!

Τὰ ἐλλοχεύοντα λοιπὸν κόμματα, τὰ νοσταλγοῦντα τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν των ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ ἀτυχοῦς τούτου τόπου, δὲν διέλαθε τὸ πρῶτον ὄμμα ὅπερ παρήγαγον ἐν τῇ ἑνώσει λαοῦ καὶ κυβερνήσεως τὰ πρῶτα ἀτοχα νομοθετικὰ μέτρα τῆς κυβερνήσεως, ἰδίᾳ τὰ δικαστικά, ἐν οἷς ἀντὶ διορθώσεως ὁμολογημένων χασμάτων τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἐκαινοτομοῦντο θεωρίαι ἀμφίβολοι ἀπολήγουσαι εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα ἀντικείμενα εἰς τὴν ὀρθὴν, εὐκολον καὶ ἀχρεῖαν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Τὸ χάσμα τοῦτο ἠθῦνεν ἀναμφιβόλως τὰ ἄστοχον, ἀμελέτητον, ἔλλειψιν ψυχολογικῆς παρατηρήσεως προδίδον, ἀριλοσοφήτων καὶ ἀνιστόρων φοροολογικὰ νομοσχέδιον περὶ τῶν σπειρομένων γαιῶν. ἢ ἤρπασαν ὡς σημαίαν τὰ κόμματα συναγέρονται περὶ αὐτὴν τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως δημήμαν δγκουμένην ἀπέχθειαν τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἀνώφυτον ἄλλην ὀπόνομον ἦ, ἵνα ἀκριβέστερον ἐκφραασθῶμεν, ἐξέκπαιτον ἄλλην πρὸ πολλοῦ ἐμφαχθεῖσαν ὀπόνομον, τὴν ὁ πόνομον τῆς γλώσσης. Τὸ θλιβερὸν τοῦτο ζήτημα εἶναι γνωστόν, ὅστε νὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν. οἱ ἄναγνῶσται νὰ μὴ ἀαχοληθῶμεν διὰ μακρῶν ἐπὶ θέματος. ὅπερ ἐθημιούργησαν δύο τάξεις ἀνθρώπων, ἀντικείμεναι ἀλλήλαις, περὶ ὧν εἶναι συνοδολάτων πράγμα ἢ εἴτη τις, ὅστε ἡ ἑνωσις ἔναι μωρότερα τῆς ἄλλης, ἀποτέρα βλάπτει τὸν ἤνυχον καὶ ἄμαλον τοῦ ἔθνους τούτου βίον.

Τὴν μίαν τάξιν ἀποτελοῦσιν οἱ περὶ τὸν Ψυχάρην καὶ Πάλλην, τὴν ἄλλην οἱ περὶ τὸν Μιστριώτ ην. Ἐκείνοι κατηγοροῦντες τὴν γραφομένην γλῶσσαν ὡς τεχνητὴν καὶ μὴ ἀπορρέουσαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἔθνους καὶ μὴ δυναμένην ἐν ἐκρᾴσῃ γνησίας τὰ συναισθήματα αὐτῶν ἐκαλλιέργησαν ἰδίαμα γλῶσσης. ὅπερ ὀνδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος λαλεῖται, καὶ κατέληξαν οὕτω νὰ πάθωσιν δ.τι καὶ γηροῦοῦσι τοὺς ἀντιπάλους, νὰ καλλιεργῶσιν ἄλλο εἶδος τεχνητῆς γλώσσης. ἥτις ἔχει τὰ πρόσθετα ἐλαττώματα νὰ ἀσμιέζῃ εἰς χυδαιοτάτους τύπους τοπικῶν διαλέκτων καὶ εἰς ξενισμοὺς ἀφορήτους καὶ εἰς τὸ γλωσσικὸν αἴσθημα καὶ εἰς τὰς ἐθνικὰς ἱστορικὰς παραδόσεις τῆς φυλῆς ταύτης.

Οἱ περὶ τὸν Μιστριώτην ὑπερμαχοῦντες τῆς γραφομένης γλώσσης ἀντὶ τῆς ἐπιστημονικῆς συζητήσεως τοῦ πράγματος. εἰς ἥν θὲν εἶναι ὀδδὲ τὸ παράπαν παρεσκευασμένοι, δρῶνται τὴν δύναμιν τοῦ κατὰ τῆς γλωσσικῆς αἱρέσεως τῶν περὶ τὸν Πάλλην καὶ Ψυχάρην πολέμου ἐν τῇ ἐθνικῇ ψυχῇ πρὸς πᾶν ὃ.τι κατελείφθη ἡμῖν ἀεμὸν λείψανον ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ νόσσοντες τὴν θθνικὴν συνείδησιν διὰ φαντασιῶν καὶ κινδύνων τῆς φυλῆς μεταχειρίζονται τὰς λαϊκὰς ὁρμὰς, ὅπως ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ὑπερασπίσεως θθνικῶν συμφερόντων ἐκδικήσωσι ἴδια πρὸς ἀντιπάλους πάθη. ἀγνοοῦντες, ὅτι καὶ αὐτοὶ γίνονται ὄργανα ἀλλοτρίων βουλήσεων, τῶν κομμάτων.

Ἀμφότεροι αἱ φατρίαι αὗται ἔχουσι τὰ θέματά των. Ἀμφότεροι βλάπτουσι καιριόταται τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους: ἀμφότεραι ἀποσπάσει τὴν προσοχὴν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς μελέτης τῶν πραγμάτων εἰς τὴν θθῆραν τῶν λέξεων· ἀμφότεραι κατεργάζονται τὴν πνευματικὴν ἀναχρίαν τῆς εὐφυεστάτου καὶ πνευματικοῦ γονίμου ταύτης φυλῆς καὶ ἀνακόπτουσι τὸν δρόμον τῆς μορφώσεώς της καὶ τὴν κατακλυδοῦσιν εἰς τὰς ἔριδας τῶν θεωρητικῶν αἱρέσεων. αἵτινες συνέτομψαν τὰς ἠθικὰς δυνάμεις τῆς μεγίστης ποτὲ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας καὶ παρέδωκαν αὐτὴν εἰς τὴν χλεύην τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας.

Ἀλλ' ἡ αἵρεσις τοῦ Μιστριώτου εἶναι καιά τοῦτο ἐπιστημονικὴν συζήτησιν, ἀλλὰ τὴν ἀκριβεστέρα ἐπιστημονικὴν συζήτησιν, ἀλλὰ τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ μετὰ τὰς ἑκατόπους σκηνὰς τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1901, δι' ἃς ἐξάρτησαν τὰ πεζοδρόμια τῶν Ἀθηνῶν δι' αἵματος ἀθθῶν, καὶ μετὰ τὴν βάρβαρον, πᾶσαν ἐλευθερίαν ἀναιρουσαν παρακόλουσιν τῆς παραστάσεως τῆς Ὀρεστείας, μετὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ἐμπορικοῦ τοῦ βασιλικοῦ θεάτρου ὡς δεχθέντος τὸ διδαχθῆ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Σωτηριάδου. ἤτις, πολλοῦ δεῖ. δὲν εἶναι εἰς γλῶσσαν, καθ' ἃ ἐπεκράτησε ν λέγεται, μαλλιαρὴν, τὸ θαυμαστότατον δημιούργημα τῆς ὑψιπετοῦς καὶ βαθυφράστου φαντασίας τοῦ Αἰσχύλου. οὐ οὐδέποτε πλέον ἐγεύθημεν ἔνεκα τῶν ἀπειλῶν τοῦ Μιστριώτου, ἐπαναλαμβάνονται τώρα πάλιν αἱ αὐταὶ αὐθαιρεσίαι καὶ ἡ αὐτὴ βία. Καὶ γεννᾶται. μὰ τὸν Θεὸν τὸν Τρισυπόστατον, καὶ πάντα σοφροσύνθντα ἀνθρωπον, καὶ πᾶσαν ὑπαρξὶν λογικῶς σκεπτομένην, τὸ ἐρώτημα: τάχα οἱ ἀνατρεφόμενοι μὲ τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, οἱ ποτιζόμενοι μὲ τὰ νάματα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, γίνονται βάρβαροι καὶ ἄγριοι. ὀβρίζοντες τοὺς ἀντιπάλους, συνοφαντοῦντες αὐτοὺς ὡς προδότας. ἀπειλοῦντες αὐτοὺς διὰ βασιμάτων, δαρμῶν, φόνων; Ἀλλ' ἂν τοιαῦτα εἶναι ἡ ἑλληνικὴ παιδεία ἂν ὅπλα μορφώσεως ξίφη τὴν βίαν καὶ αὐθαιρεσίαν καὶ καιάφηνιν πάσης ἐλευθερίας τῆς σκέψεως καὶ πάσης ἐλευθερίας τῶν πεποιθήσεων, τότε τοιαύτη παιδεία ἐφρέτο εἰς κόρακας οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλὰ τρὶς χιλάκις!

Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ παιδεία δὲν εἶναι τοιαύτη, πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς δεῖ Ἡ ἑλληνικὴ παιδεία ἐξημερώνει, δὲν ἐξαγριώνει ἡ ἑλληνικὴ παιδεία ὅπλα ἔχει τὸν λόγον καὶ τὴν πειθὼ καὶ ὄχι τὰ συλλαλητήρια, τὰς ἀπειλάς, τὰς κοσταλλαγὰς, τὴν βίαν. "Οσοι μεταχειρίζονται τὰ ὅπλα ταῦτα ἔχουσι τόσην σχέσιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν, ὅσην καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ μόνον αὐτὸ θὰ ἤρκει εἰς τὰ ἀναλαίπωρα περὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας πλήθη νὰ τὰ πείσῃ, δι ὁ αὐτοιτιλοφορούμενος πρύτανις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων μόνον ἑλληνικὰ γράμματα οὔτε ἔμαθεν. οὔτε κατενόησε ποτέ, εἰς ἓν δὲ μόνον διεκρίθη εἰς τὸ νὰ παραδίδῃ τὰ ποτατὰ μίση κατὰ συναδέλφων του, ἀληθινῶν ἐπιστημόνων, καὶ τὰς μωρὰς φιλοδοξίας του καὶ τὰ βιβλιοκαπηλικὰ συμφέροντά του εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κομμάτων.

Διότι ὑπὸ τὸν κ. Μιστριώτην δρῶσι καὶ νῦν. ὡς ἀείποτε τὰ κόμματα. Διότι μεταχειρίζονται καὶ νῦν αὐτὸν ὡς ὄργανον τυφλὸν τῶν ἀνατρεπτικῶν τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου βουλευμάτων των.

Διότι ἐν καλῷ ἠθόνατο νὰ ἀναμειρήσῃ καὶ ἐπισκοπτῇ καὶ σταθμίσῃ τὰ πράγματα ὁ κ Μιστριώτης θὰ ἐπείθετο καὶ αὐτὸς καὶ οἱ οἰκεροὶ δπαδοί του, ὅτι ὀχι μόνον συνήγορος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης δὲν εἶναι, ἀλλ' ὁ χείριστος θθρωτὴς της. Διότι ἐπὶ δύο αἰῶνας πολεμομένη ἡ τῆς σεπτῆς παραδόσεως γλῶσσα αθτη οὐ μόνον δὲν ἀνεκόπη εἰς τὴν πρόοδόν της, ἀλλὰ τοὐναντίον ἰσῆστε πανελλήνιον τὴν κυριαρχίαν της διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων. Τοιαύτη γλῶσσα δὲν ἔχει ἀνάγκην συνταγματικῶν διατάξεων. ὅπως φρουρηθῇ. διότι τὴν φρουρεῖ τὸ ἔθνος καὶ ὄχι ὁ Μιστριώτης. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὴν ζωὴν τῆς γλώσσης ταύτης. ἂν ἐξαρτᾷ αὐτὴν ἀπὸ νομικῶν διατάξεων. Οἱ νόμοι εἶναι μεταβλητοὶ καὶ χλία συντάγματα καὶ μυρίοι Μιστριῶται δὲν θὰ ἀρκέσουσι νὰ τὴν ἀναστηλώσωσιν εἰς τὴν ζωὴν, ἂν ζωὴ αὐτῆς εἶναι ἀρρίζιδα συντάγματος ἢ νόμων. καὶ ὄχι ἡ συνείδησις καὶ τὸ αἴσθημα καὶ ἡ βιᾶμὶς τοῦ πολιτισμοῦ, ὃν ἔχει τὸ ἔθνος.

Εἰς τὴν κίνησιν ταύτην ἤτις ὡς κατεδείξαμεν, δὲν εἶναι ὡς πρὸς τὸς δημιουργοὺς αὐτῆς γνησία ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος κίνησις, ἀλλὰ μέσον πρὸς ἐπιδίωξιν συμφερόντων, πρὸς ἱκανοποίησιν παθῶν καὶ ἀντιζηλιῶν, πρὸ; κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν, προχέδωκε θρησκευτικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀνέφελξε τὴν πατροπαράδοτον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν ἡ ἀνάμεξις καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. ὅστις δὲ ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν κ Μιστριώτην ἐπεδοκίμασε τὰ γενόμενα. Ἡ Α Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἰακωβὶς ὁ Γ' τὸ δεύτερον ἤδη ὁρμώμενος ἐξ ὁμοίων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῶν αὐτῶν γεγονότων πρὸς τὰ ἐντεῦθεν ἀναβαίνοντα, καὶ προορῶν κινδύνους ὑπαρκτοὺς μὲν ἐν τῷ ὀπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν του ποιμένιῳ, ἀνυπάρκτους δὲ ἐν "Ἑλλάδι, ἧς ἀγνοεῖ τὰς ἰδιαζούσας πολιτικὰς περιστάσεις. τὸ δεύτερον ἀναμιγνύεται ἐντεῦθα κατὰ τρόπον θέτοντα ἐν κινδύνῳ τὴν ἐθαστερικὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας ἄτε παρέχοντα θθικὴν δύναμιν παραπλανήσασι τοὺς λαοὺς εἰς ἀνθρώπους κινοῦντας τῶν σοφρόνων μόνον τὴν χλεύην.

Ἡ αὐμπτωσις ὅλων τούτων τῶν περιστάσεων ἀνεστάτωσε μὲν τὸν λαόν. ἐτάραξε δὲ καὶ τὴν Βουλὴν τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆς ἔργον ἀπάθειαν. Διὰ τοῦτο ἐν μὲν τῇ βουλῇ ἐπὶ τρίημερον ἐξηκολούθησε ζωηροτάτη καὶ ὑπὸ ἐπεισοδίων ταραχωδῶν ποικιλόμενη συζήτησις, ἐν ᾗ δὲν ἀφέθη μωρία καὶ ἀπαιδευσία χωρὶς νὰ λεχθῇ εἴτε ἐκ τῶν προμάχων τῆς καθαρευούσης, εἴτε ἐκ τῶν τῆς δημοτικῆς. ἐλάχιστοι δὲ ἐξῆρθησαν οἱ τὸ ὕψος τῆς ψηφαλίας ἐπιστημονικῆς συζητήσεως τοῦ θέματος καὶ πρῶτος πάντων ὁ βουλευτὴς Κερκύρας κ. Μαβίλλης κηρυχθεὶς ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπιστημονικῆς του ταύτης γνώμης. ἦν δόκαται τις ἑλλόγως νὰ ἀμφισθήσῃ. τὸ ὕρος τοῦ λόγου του. ἡ εἰλικρίνεια τῶν πεποιθήσεών του. τὰ ἐπιστημονικά του ἐπιχειρήματα. τὰς ἐκφράσεσις ἀξάρτης καὶ ἡ ἀπάθεια τῶν σκέψεων ἐκείνησε ἐν συμπάθειαν τῆς βουλῆς ἀπάσης καὶ ἰμῆς ἔνεκεν ὁμοθήμας ἐγένετο δεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Δραγούμη, ὅπως δοθῇ πλειότερος τοῦ συνήθους χρόνος εἰς τὸν λογοφόνται τὰ ὁμιλῆσῃ. Θαυμασία ἰδία ἐπιστήμη ἡ ἀποστροφὴ οὗ κ. Μαβίλλη πρὸς τὸν διακόψαντα αὐτὸν βουλευτὴν καὶ εἰπόντα τι κατὰ τῆς χυδαίας γλώσσης.

Χυδαία γλῶσσα, εἴπεν ὁ κ. Μαβίλλης δὲν ὑπάρχει· ἄνθρωποι χυδαῖοι ὑπάρχουσιν ὁμιλοῦντες τὴν καθαρεύουσαν

Ἐκτὸς δὲ τῆς βουλῆς ἡ ταραχὴ ὑπῆρξεν ἔτι μείζων. Τὸ Σάββατον ἐπεισοδὴ φοιτητῶν ἐκάλεσε τὸν λαὸν εἰς συλλαλητήριον διὰ τὴν Κυριακήν. Τὸ συλλαλητήριον ὑπῆρξε ποϊανωθρωπότατον Συνετάχθη ἐν αὐτῷ ψήφισμα ἐντελέμφεν τὴν Βουλὴν νὰ περιλάβῃ διάταξιν ἐν τῷ συντάγματι περιφρουῶσαν τὴν καθαρεύουσαν ὡς γλῶσσαν τοῦ ἔθνους. Οἱ συνελθόντες μετέθησαν εἰς τὸ Παλάτιον καὶ ἐπέδωκαν διὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τὸ ψήφισμα πρὸς τὸν βασιλέα. Ἐκεῖθεν ἐτράπησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. ὅπου εἰσῆλθεν ἐπιτροπὴ κομίζουσα τὸ ψήφισμα. Ἡν ἐπιτροπὴν καίπερ ἀδιαθετῶν ἐδέχθη ὁ κ πρωθυπουργὸς καὶ διεβεβαίωσεν αὐτήν. ὅτι θὰ ἀληφθῇ πᾶσα φροντὶς πρὸς λύσιν τοῦ περιμαχήτου ζητήματος.

Τὸ πλῆθος. εἰς ὃ ἀνεκοινώθησαν πάντα ταῦτα, τίς οἶδε πῶς καὶ ὑπὸ τίνων ὑποκινούμενον δὲν ἠρκέσθη εἰς ταῦτα, ἀλλ' ἀπήτησε καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου ἐμφάνισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος καλῶς ποιῶν δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην καὶ ἐντεῦθεν πολλοὶ τῶν τοῦ πλήθους ἐξεῤῥάγησαν εἰς χυδαίας χειρονομίας Τὴν ἐπαύριον ἀντέφαν ὁ λαὸς ἐκλήθη καὶ αὖθις εἰς συλλαλητήριον καὶ πολλοὶ ἦσαν οἱ εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου συναθροισθέντες. Τοῦτο γοῦν σκουσα ἡ κυβέρνησις καὶ πολλοὺς ἔχουσα βασίλεις σχέσεις ὑπὸ τὸ ὑποπτεύται. ὅτι τὰ πράγματα ἠδύνατο νὰ τραπῶσι κακὴν ὁδὸν ἔλαβεν δίας τὰς προφυλάξεις, ὅπως περιφρουρήσῃ τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἠλπιδοφόρον ἀνάγκη τῶν πραγμάτων. Ὡμίλησεν ὡς κυβερήτης ἔχων ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ ἀλώβητον τὸ κῦρος τῶν νόμων.

Ἀκούσατε τί εἶπε ἐν περιλήψει:

Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κατ' ἀρχὰς ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὴν Βουλήν. διότι καὶ καίτοι μὴ ὢν εἰδικὸς ἀναγκάζομαι ὑπὸ τῶν πραγμάτων νὰ ἀναπτύξω τὸ γλωσσικὸν ζήτημα. Ἡ ὑπερέλαμπρος, κύριοι, κληρονομία, ἣν ἰδωρήσατο ἡμῖν ἡ κλασικὴ ἀρχαιότης διὰ τῶν φωτεινῶν γλωσσικῶν δημιουργημάτων της, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ μεκραίων δουλεία ἥτις ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς γλώσσης ἡμῶν ἠδυνάσθησαν τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ λόγου πάντων τῶν βουλευτῶν, ὅσοι ἦσαν ἐγγεγραμμένοι. Ἵνα ἀναπτύξωσι τὰς ἐπεραστήσεις των. ἡ βουλὴ ἐδηλώθη ὑπὸ τὴν συζήτησιν τοῦ περιμαχήτου γλωσσικοῦ ζητήματος. Πολλοὶ καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐλαβον ἐκατέρωθεν τὸν λόγον πολλὴν καταμαρτύρησαντα καὶ αὖθις τὴν ἀμάθειαν τὴν ἀνμπαυμένην τὰς ἐγγραμμάτους λεγομένας τάξεις τοῦ ἔθνους τούτου. τελευταῖον δὲ ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ ὑπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὅστις καὶ διὰ τὴς ἀγορεύσεως ταύτης πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὸν ἀπόφοβον θαυμασμὸν πάντων.

Δεῖ ἔχομεν, πρέπει ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ δηλώσωμεν τοῦτο, οὐδεμίαν προδιάθεσιν πρὸς θαυμασμὸν τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ γινώσκομεν μὲν ὅτι ὁπὲ μὲν ἐπικρίνοντες αὐτὸν ὁτὲ δὲ ἐπαινοῦντες παρέχομεν ἐν ὅλῳ ἀνθρώπου ἀντιφάσκοντος πρὸς ἑαυτόν. Ἀλλὰ δὲν ἀντιφάσκομεν ἡμεῖς οὐδὲ τὸ παράπαν. Ἀντιφάσκουσι τὰ πράγματα καὶ τὰ πράγματα. τὰ ὁποῖα ἑκάστοτε ἐπικρίνομεν. Ἄλλοι μετέρχονται τὴν ὀρθὴν καὶ ἄλλοτε τὴν λοξὴν ἢ πλαγιαμὴν ὁδόν Καὶ γνάμονα τῆς ἡμετέρας πορείας δὲν ἔχομεν οὔτε τὰ πρόσωπα οὔτε τὰ πράγματα, οὐτε τὰς προσωπικὰς ἡμῶν ἀδυναμίας Γνώμονα ἔχομεν τὴν ἀλήθειαν. τὴν δικαιοσύην. τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ δίκαια συμφέροντα τοῦ τόπου. ὃν ἡ γένεσις μας μᾶς ὑποχρεοῖ νὰ ἐρευνήσωμεν εἰλικρινῶς καὶ ἀδιόφυχως. Ἀν ἡ διαγωγὴ τῶν ἐκάστοτε κυβερνητῶν τοῦ τόπου τοῦτον ποτὲ ἐχῇ ἡμῖν ἀφορμὰς νὰ τοὺς ἐπικρίνωμεν πράττομεν τοῦτο. διότι τοὺς εὑρίσκομεν λοξοδρομοῦντας. Ἀν τοὺς ἐπαινοῦμεν. τὸ πράττομεν. διότι τοὺς εὑρίσκομεν δξίους ἐπαίνου. Τὴν αὐτὴν πορείαν θὰ τηρήσωμεν καὶ περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐφ' ὅσον νομίζωμεν ὑποχρέοιον καὶ ἀποτυπῶμεν ἐπὶ τοῦ φύλλου τούτου τὰς σκέψεις μας

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος νῦν ὡμίλησεν ὑπερόχως. Ἀνέμεινε μὲ ἀπαθείας ἐπί τινος ἡμέρας τὴν τάραχον τόν τε ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὸν ἐκτὸς αὐτῆς. Δίγτωσε τὴ ὑπόρχει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ τὴ ὑπὸ ὕτὴν. Εἶδε τὰ γνήσια ἐενμματα τῆς λοϊκῆς πάνης καὶ ἀδιόχνε τοὺς ἀκαθάρτους ὀχετοὺς τῶν παθῶν καὶ τὴν ἀτελεῖαν συμφερόντων. Ἔκφρασε μετ' ἀμείλικτον αὐστηρότητος τὰ πρόσωπα καὶ ἔδωκε τὴν λύσιν ἐκείνην, ἣν ἔσως ἀποκρούει ὁ ἁπλοῦς ὀρθὸς λόγος. ἀλλ' ἣν ἐπεδίλλει ἡ ἀνάτάη ἐκείνη ὀρθοφρούνη, ἣν ὑπαγορεύει ἡ ἀνυπέρβλητος ἀνάγκη τῶν πραγμάτων. Ὡμίλησεν ὡς κυβερήτης ἔχων ἀπόφασιν νὰ τηρήσῃ ἀλώβητον τὸ κῦρος τῶν νόμων.

Ἀκούσατε τί εἶπε

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ
33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
Τηλεγραφήματα *Αριθ. Τηλεφώνου 248*
«ΣΑΜΑΝΚΟ» (SAMANCO)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβουαρίου 1911

ΑΘΗΝΑΙ π. μ.

Ομολ. Ἐθνικοῦ Δανείου 1907	*Δρ.*	99.7/8
» Ἡνοποιημένου Δανείου	»	103.1/2
» Σιδηροδρ. Μελιγαλᾶ	»	101.1/2
» Λαχειοφ. Ἐθνικ. Τραπέζης 3 %	»	433.1/4
» » Κτηματ. Πίστ. 2 1/2 %	»	109.—
» Σιδηροδρ. Ἀθην.-Πειραιῶς 4 %	»	455.—
» » Θεσσαλίας 5 %	»	195.—
» » » 5 1/2 %	»	500.—
Μετοχαὶ Ἐθνικ. Τραπέζ. Ἑλλάδος	»	3892.1/2
» Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	138.—
» » Ἀνατολῆς	»	154.—
» » Ἐμπορικῆς	»	99 1/2
» » Κρήτης	»	127.1/2
» Σιδηροδρ. Ἀθην.-Πειραιῶς	»	335.—
» » Θεσσαλίας	»	120.1/2
» » Πελοποννήσου	»	99.3/4
» Διαχ. Δημοσ. Προσόδων	»	343.—
» Ἑλλην. Πυριτιδοποιείου	»	101.—
» Ἑλλην. Ἑταιρ. Μεταλλείων	»	28.—
» Ἑταιρ. Μεταλλ. Ἀταλάντης	»	—
» Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας	»	101.—
» Μεταλλείων Λαυρίου	»	44.1/2
» Πανελληνίου ἀτμοπλοΐας	»	88.—
» Προνομ. Σταφ. Ἑταιρίας	»	231.—
Ἱδρυτικοὶ Τίτλοι » »	»	45.—

ΛΟΝΔΙΝΟΝ π. μ.

Consols	»	84.—
Hellénique 1881 5 %	»	53.50
Monopole 4 %	»	50.50
Rente 4 %	»	42.50
Turc. Unifié	»	94.50

ΠΑΡΙΣΙΟΙ π. μ.

Rente Française	Frs	97.50
Banque d'Athènes	»	138.—
Chem de fer Péloponèse	»	100.50
» » » de Thessalie	»	120.—
Electricite	»	100.—
Laurium Grec	»	43.—
Change snr Londres	»	25.30.—
Banque d'Orient	»	154.—
Raisius	»	232.—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ μ. μ.

Ὀψεως ἐπὶ Παρισίων	*Δρ.*	99 7/8 — 100
» » Λονδίνου	»	25 22 — 25 30 —
» » Βερολίνου	»	123 — 123 1/2
» » Βιέννης	»	105 — 105 1/2
Εἰκοσόφραγκον	»	20
Λίρα Ἀγγλίας	»	25.20 — 25.25

Εἰσπράξεις Σιδηροδρομων

Σιδ. Π. Α. Πελοποννήσου

1 Ἰαν.-18 Φεβρ.	*1910*	666.778.95
» » » »	*1911*	780.050.05
Ἐπὶ πλέον τῷ	*1911*	113.271.10

Σιδηρ. Θεσσαλίας

1 Ἰαν.-2 Φεβρ.	*1910*	188.376.30
» » » »	*1911*	154.628.95
Ἐπὶ ἔλαττον τῷ	*1911*	33.747.35

Τὰ μαθήματα θὰ διδάσκωνται ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς βοηθουμένων ὑπὸ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν. Πάντες οὗτοι δὲν ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς ἄλλης ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἡ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ μὲν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς μαθητάς, κατὰ βούλησιν δὲ διὰ τοὺς πτυχιούχους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἄλλους.

Πλὴν τῶν μαθημάτων, ἡ ἐκπαίδευσις θὰ περιλαμβάνῃ μελέτας θεμάτων ἐργασίας ἐπὶ τοῦ χάρτου, ταξείδια καὶ εἰς τὰς μετὰ μόνον στελεχῶν καὶ μετὰ στρατευμάτων ἀσκήσεις κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 21 Μαρτίου ἐ. ἔ., κατὰ πρόγραμμα λίαν προσεχῶς κοινοποιηθησόμενον.

Καθίσταται δὲ γνωστόν, ὅτι τὰ ἐξεταστέα κατὰ τὸν διαγωνισμὸν θὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὴν ἐν Γαλλίᾳ Ἀνωτέραν Πολεμικὴν Σχολὴν καὶ ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ληφθῇ τὸ μέτρον, ὅπως εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἀποστέλλωνται ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν εὐδοκιμησάντων εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα προπαρασκευαστικῆς διὰ τὴν Ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν Σχολῆς ταύτης.

Ὁ στρατηγὸς Ἐντοῦ μετέβη προχθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ πεδίον βολῆς τοῦ 2ου εὐζωνικοῦ, ὅπου ἐξετελεῖ βολὴν ἐφαρμογῆς κατ' ἀνδρεικέλων εἷς λόχος αὐτοῦ.

Ὁ στρατηγὸς ἀφιππεύσας διέταξε τοὺς εὐζώνους νὰ λάβωσι διαφόρους στάσεις τοῦ πυροβολοῦντος καὶ νὰ βάλωσιν.

Ἀκολούθως ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν πῶς πρέπει νὰ χρησιμοποιῶσι τὸ ἔδαφος, πῶς πρέπει νὰ διδάσκωνται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀποστάσεων καὶ ἐν γένει εἰς τὰ τῆς μαχητικῆς τάξεως.

Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ λόχου εἶπεν, ὅτι ἡ μόνη των μέριμνα καὶ φροντὶς πρέπει νὰ εἶναι τὸ πῶς θὰ καταρτίσουν τοὺς στρατιώτας των, ὥστε νὰ ἐργάζωνται ὡς ἄνθρωπίνοι ἠλεκτρικαὶ μηχαναί.

—Ἐξαιρετικῶς, εἶπεν, ὁ εὔζωνος πρέπει νὰ εἶναι τόσον ταχὺς εἰς τὰ πόδια καὶ εἰς τὰς κινήσεις του, ὥστε νὰ καταπλήσσῃ ἐκεῖνον, ὅστις θὰ τὸν ἀντιμετωπίσῃ.

—«Ἂν καὶ εἶναι περιττὰ—προσέθηκε—γιὰ σᾶς αὐτὰ ποῦ σᾶς λέγω, διότι βλέπω ἐμπρός μου παιδιὰ μὲ ζωὴν καὶ ἄξια τοῦ σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκετε.»

Τὰ εὐζωνάκια ἀπὸ τὴν χαράν των κατὰ τὸ διάλειμμα ἐχόρευσαν.

—Ὡς λόχοι ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τῶν Γάλλων λοχαγῶν ὡρίσθησαν ὁ 1ος καὶ 2ος τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος καὶ ἤρξατο ἀπὸ σήμερον ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν.

—Ἡ ἐκπαίδευσις θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

Τὸ πρότυπον σύνταγμα

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέστειλε διαταγὴν πρὸς τὸ πρῶτον Πεζικὸν Σύνταγμα διὰ τῆς ὁποίας ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ σύνταγμα τοῦτο θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πρότυπον παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἐντοῦ πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἀξιωματικῶν μας.

Διὰ τῆς διαταγῆς ταύτης ὁ διοικητὴς τοῦ συντάγματος ἐντέλλεται, ὅπως καταρτίσῃ δύο λόχους τοῦ συντάγματός του πλήρεις (ἐμπολέμου δυνάμεως) μὲ ἐπίσης πλήρη τὰ στελέχη αὐτῶν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν λόχων τούτων κατὰ τὴν διαταγὴν πρέπει νὰ ὦσι γαλλομαθεῖς, καθότι τὴν διοίκησιν αὐτῶν θ' ἀναλάβουν Γάλλοι λοχαγοί, οἵτινες θὰ ἔλθωσιν προσεχῶς ἐνταῦθα. Οἱ δύο οὗτοι λόχοι θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπόδειγμα διοικήσεως καὶ ἀσκήσεως εἰς τοὺς ἀξιωματικούς μας.

Τὴν διοίκησιν τοῦ συντάγματος θ' ἀναλάβῃ Γάλλος ταγματάρχης.

Τὰ συνοριακὰ ἐπεισόδια

Τὰ τελευταῖα αἱματηρὰ συνοριακὰ ἐπεισόδια φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον λυθέντα. Οἱ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν κυβερνήσεων ἀντισυταγματάρχαι κ. Π. Κοντογιάννης καὶ Ἀρὶφ βέης ὑπέγραψαν πρωτόκολλον, δι' οὗ δίδονται ἀμοιβαῖαι ὑποσχέσεις περὶ μὴ ἐπαναλήψεως τῶν τοιούτων, συνομολογεῖται ἡ ἑκατέρωθεν ἀπαγόρευσις εἰς τὰς φρουρὰς διόδου ἀπὸ ἐδάφους τοῦ γείτονος καὶ ἡ μετατάθμευσις τῶν ὑπαρχουσῶν μέχρι τοῦδε φρουρῶν. Αἱ ἑλληνικαὶ φρουραὶ μετεστάθμευσαν ἤδη ἀπὸ τῶν σταθμῶν, ἐν οἷς συνέβησαν τὰ ἐπεισόδια, ἀντικατασταθεῖσαι δι' ἄλλων ἀποσπασμάτων.

Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου

Ὁ ἀποθανὼν ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ κ. Φωκᾶ ἐκ Ῥωμουνίας ὁμογενὴς Γιαννέλος ἀφῆκε διαθήκην, διὰ τῆς ὁποίας δωρεῖται εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στόλον ἐκ τῆς περιουσίας του 50 χιλιάδας δραχμῶν. Ὁ προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀθ. Μιαούλης παρέστη εἰς τὴν κηδείαν αὐτοῦ καὶ κατέθηκε σταυρὸν ἐκ φυσικῶν ἀνθέων ἐκ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου.

Ἐξημερωτικὸν ἔργον. Ἡ ἀναδάσωσις τῶν περιχώρων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀναδασώσῃ τοὺς πέριξ τῆς πρωτευούσης λόφους. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνέγραψε πίστωσιν ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου του ἐξ εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀναδασωθῇ ὁ ὄπισθεν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων χῶρος, ἀρξαμένων ἀπὸ τῆς προχθὲς τῶν προκατ αρκτικῶν ἐργασιῶν. Ἐπίσης θὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀναδάσωσις τοῦ λόφου τοῦ Λυκαβητοῦ. Διὰ τὴν ἀναδάσωσιν ταύτην ὑπάρχουσι διαθέσιμα πεντηκοντακισχίλια δενδρύλλια δασικά, οἷον εὐκάλυπτοι, πεῦκα, κλπ

Ἡ Καισαριανή.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἀναδάσωσις τῆς μαγευτικῆς θέσεως Καισαριανῆς, ἐκτάσεως τεσσάρων ἕως πέντε χιλιάδων στρεμμάτων. Ἀπὸ τοῦδε μάλιστα θὰ ἱδρυθῇ ἐν Καισαριανῇ μέγα φυτώριον δασικῶν δένδρων, τὸ ὁποῖον θὰ τροφοδοτῇ μὲ δενδρύλλια τὴν Καισαριανὴν πρὸς ἀναδάσωσιν αὐτῆς, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι θὰ ἀρχίσωσιν ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἔους, καθόσον εἶναι ἀνάγκη προηγουμένως ν' ἀναπτυχθῶσιν ἑκατὸν χιλιάδες τοὐλάχιστον δενδρύλλια πρὸς ἐμφύτευσιν.

Ἡ σχολικὴ ἑορτή, καθ' ἣν θὰ φυτεύσωσιν οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀνὰ ἓν δένδρον εἰς τὸ δημιουργούμενον ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως νέον δάσος, θὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ ἀρξαμένου Μαρτίου.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην θὰ παραστῶσιν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Παιδείας καὶ τῆς Γεωργίας.

Ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ στόλου.

Μετὰ τῆς νενομισμένης τελετῆς ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ζαππείου Ἐκθέσεως ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ στόλου διὰ τὸ ἱστάμενον ἔτος. Κατ' αὐτὴν ἔλαχον οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί:

Ὁ ἀριθ. 45533 κερδαίνων	*δρ.*	80,000
» » *29411* »	»	20,000
Οἱ ἀριθ. 54214 καὶ 72549 κερδαίνοντες ἀνὰ	»	2 500
Οἱ ἀριθ. 36969. 37918, 38880, 74362, 78513, 88803 κερδαίνοντες ἀνὰ	»	1,000
Οἱ ἀριθ. 07373, 10486, 15993, 29856, 30230, 39645, 57245, 70120, 71841, 72505, 73990, 83686, 96050, 98452, 99785, ἐκέρδησαν ἕκαστος ἀνὰ	»	400
Οἱ ἀριθ 03284, 04249, 08086, 19953, 22181, 22982, 26956, 26984, 33302, 33318, 54037, 58611, 61284, 61327, 62554, 63785, 75342, 76603, 81224, 83435, 90305, 90886, 92086, 96395, 98214, ἐκέρδησαν ἕκαστος ἀνὰ	»	200

Ἕτεροι δὲ 1950 ἀριθμοὶ ἐκέρδησαν ἕκαστος ἀνὰ δρ. 40.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ἡμετέρου στόλου.

Ἐπιβεβαιοῦται αὐθεντικῶς ἡ εἴδησις, ὅτι ἡ Ἀγγλία συνήνεσε νὰ ἀποστείλῃ διοργανωτὰς τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, οἵτινες καὶ κατέρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν προσεχῆ μῆνα.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς.

Τὸ ἔργον τῆς Βουλῆς ἀφ' ὅτου ἐπανέλαβεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος κατέληξεν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Ἄρτης εἰς τὴν μεταρρύθμισιν τῶν τριῶν πρώτων ἄρθρων τοῦ συντάγματος, ἐν οἷς περιέλαβε τὰς περὶ γλώσσης ἀνωτέρω παρατιθεμένας διατάξεις καὶ προὐχώρησε τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ συντάγματος Ἀλλὰ πρὸ τούτου βουλευταὶ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν κυβέρνησιν προέτειναν τὴν ἐκλογὴν ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, ἵνα ἐξακριβώσῃ τὰ παρὰ τοῦ Μιστριώτου καταγγελλόμενα περὶ προδοσίας καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐξωνημένων εἰς ξένας ἐπιβούλους ἐνεργείας. Τὴν πρότασιν ταύτην ἡ κυβέρνησις δὲν συνήνεσε νὰ συζητηθῇ, ἀλλ' ἐζήτησε νὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν προσεχῆ Τρίτην. ὅτε ἡ διαταχθεῖσα δικαστικὴ ἀνάκρισις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ δώσῃ ἀσφαλῆ πορίσματα τῶν ἐνεργειῶν της. Τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐδέχθη ἡ βουλὴ χειροκροτοῦσα, μετ' ἀνακουφίσεως δὲ θὰ ἀκούσῃ τούτους καὶ ἡ κοινωνία, διότι οὕτω θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ῥυπαρὰς συκοφαντίας ἀνθρώπου παραληροῦντος καὶ αἰσχροῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῆς θέσεώς του καὶ μὴ δυναμένου νὰ εὕρῃ πρόχειρα ἄλλα μέσα πολέμου κατὰ συναδέλφων, ὧν ἡ κλασικὴ ἀμάθειά του ἐφθόνει τὴν ἀνυπέρβλητον ὑπεροχήν, ἢ τὴν συκοφαντίαν. Ἀλλ' ἦλθε καιρὸς καὶ διὰ τοὺς συκοφαντουμένους νὰ ἀποσείσωσιν ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἄνανδρον νωθρείαν, μεθ' ἧς ἀφῆκαν ἐπί τόσα ἔτη τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐν τῇ πλάνῃ ἐκλαβόντα τὸ ἐλεεινὸν τοῦτο ὄργανον τοῦ ἀπαισίου κορδονίου ὡς θεράποντα τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ ὡς ὑπέρμαχον τῶν ἐθνικῶν ὁσίων, ἐν ᾧ ἐκείνων μὲν κατ' ἀλήθειαν εἶναι παντελῶς ἄγευστος, τούτων δὲ ἐλεεινὸς κάπηλος. Ὀφείλουσι νὰ δείξωσι τὸν ἄνδρα οἷος πράγματι εἶναι. μεθ' οἵου χλευασμοῦ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του ἐν τοῖς φιλολογικοῖς κύκλοις τῆς Εὐρώπης, καὶ οἵων σκευωριῶν καὶ οἵων καπηλειῶν πληροῦται ὁ ὅλος του βίος. Ἂν μὴ νῦν δείξωσι ταῦτα. εἶναι ἄξιοι τῆς καθ' ἑαυτῶν ἀπεχθείας τοῦ πολλοῦ δήμου, ὅστις βέβαια δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ τί ἀληθὲς καὶ τί τὸ ψευδὲς τῶν ἀορίστων συκοφαντιῶν, τί εἶναι ὁ Μιστριώτης καὶ τί ὁ Λάμπρος καὶ Πολίτης, ποίας ὑπηρεσίας προσέφερεν ἐκεῖνος εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ποίας οὗτος.

Νῦν πρόκειται ἢ ὁ Μιστριώτης νὰ ἐκτίσῃ τῆς συκοφαντίας του τὰ τέλη ἢ οἱ συκοφαντούμενοι νὰ δειχθῶσιν οἷοι καταγγέλλονται ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν σιωπῶντες καὶ ἀνεχόμενοι τοὺς καθ' ἑαυτῶν ῥιπτομένους σπίλους παρ' ἀνθρώπου, οὗ ἡ θέσις καθιστᾷ εἰς τοὺς ἀταλαιπώρως ἔχοντας περὶ τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας ὄχλους πιθανὰ τὰ καταγγελλόμενα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βρυκολάκων συμπόσιον.

Τὸν τίτλον τοῦτον φέρει μία ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα κοινωνικὴ σάτυρα τοῦ γνωστοῦ ἀνὰ τὸν φιλολογικὸν κόσμον καὶ ἀπὸ ἄλλα του ἔργα κ. Βασιλείου Α. Ἡλιοπούλου

Ὁ συγγραφεὺς διὰ τοῦ ἔργου του τούτου ἀναδείκνυται πολὺ τολμηρὸς καινοτόμος προσπαθῶν νὰ καταρρίψῃ κοινωνικὰς προλήψεις καὶ συνθήκας ἐχούσας πολὺ βαθείας τὰς ῥίζας καὶ παρουσιαζούσας τὴν κοινωνίαν ὑπὸ μορφὴν πολὺ διάφορον τῆς πραγματικῆς.

Δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν λόγον τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ Ἡλιοπούλου θὰ φανῇ εἰς πολλοὺς ἀκατάληπτον. Θὰ εὑρεθοῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ χαρακτηρίσουν τὸν συγγραφέα ὡς πολὺ ὑπερβολικὸν ἴσως δὲ καὶ «ἀνόσιον», ὅπως ὁ ἴδιος φοβῆται.

Ἡ συσκοτισμένη ἐκ τῶν προλήψεων κοινωνία τῆς σήμερον εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τὰς περιεχομένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀληθείας, αἵτινες ὅμως δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ κατισχύσουν.

Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Ἡλιοπούλου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς, δύναταί τις εἰπεῖν. εἰς τὸ μέλλον. Τότε καὶ μόνον θ' ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀξία του. Ζ.

Παναθήναια.

Εἰκονογραφημένον δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Ἐξεδόθη τὸ 249 τεῦχος τῆς 15 Φεβρουαρίου. Περιεχόμενα: Νικ. Σ. Γκινοπούλου. Δημοτικὰ Τραγούδια. Ἡ Κακὴ Νύφη. Ἡ ἄνομη Μάνα.

Α. Παπαδιαμάντη. Ὀλόγυρα στὴ Λίμνη τέλος.

Κωνστῆ Πασαγιάννη. Σκίτσα γιὰ Τραγούδια καὶ γιὰ Παραμύθια.

Α. Χ. Μπουτούρα. Ἡ θέσις τῶν ξένων λέξεων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν

Ἔμερσον. Πνευματικοὶ νόμοι, μεταφραστὴς Θ. Χ. Φλωρᾶς.

Ἀβγ. Ἐπιστημονικὴ Σελίς. Τὰ δέντρα τῆς Ἀκτῆς.

Κωνστ. Πασαγιάννη Φοβέρα ποίημα.

Μαργαρίτας Ὀντοῦ. Μαρὴ-Κλαίρ, μυθιστόρημα, συνέχεια. Ἡ ζωὴ τοῦ δεκαπενθημέρου, διάφοροι καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες καὶ ἐπίκαιροι.

Πινακοθήκη

Ἐξεδόθη τὸ 120ὸν τεῦχος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης «Πινακοθήκης» τοῦ Δ. Ι. Καλογεροπούλου, τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Περιεχόμενα: Ἀρχαιολογικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Ἀμπελᾶ, ἐπιστολαὶ ἐκ Βενετίας κριτικὴ περὶ Παπαδιαμάντη, φιλολογικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ 1910, μελέτη περὶ Κυκλαδικοῦ πολιτισμοῦ, ἄρθρον περὶ Ἄλλους τῶν Ἡρώων, περὶ τῆς Ἐλπίδος Καλογεροπούλου. Ὡραῖαι εἰκόνες ποσμοῦν τὸ τεῦχος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1899
ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10.000.000
Ἕδρα αὐτῆς ἐν Χανίοις.—Ὑποκαταστήματα ἐν Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Λασιθίῳ καὶ Σφακίοις
Ἐκτελεῖ πάσας τὰς γνωστὰς τραπεζιτικὰς Ἐργασίας.

Δέχεται καταθέσεις ταμιευτηρίου Εἰς χρυσὸν ἐπὶ τόκῳ 4 % ἐτησίως. Ἀνώτατος ὅρος ἑκάστης καταθέσεως δρ. 2000.

Ὁμοίως καταθέσεις εἰς χρυσὸν εἰς ὄψιν ἐπ' ἀνοικτῷ λ/σμῷ καὶ πολυετεῖς ἐπὶ τόκῳ

3 1/4 % δι' ἓν ἔτος	*ἀνώτατος ὅρος καταθέσεως*	25.000
3 1/2 % » δύο ἔτη		
3 3/4 % » τρία ἔτη	» » »	50.000
4 % » τέσσαρα ἔτη		100.000
4 1/2 » πέντε ἔτη καὶ ἐπέκεινα		

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Παρισίων ἀποδοτέαι κατὰ τὴν λῆξίν των εἰς συνάλλαγμα.

Αἱ ἀποδείξεις τῶν καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Θυγάτηρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ προνομιοῦχος Τράπεζα Κρήτης καὶ ἑπομένως παρέχουσα καὶ αὐτὴ ἐγγυήσεις ἀσφαλείας οἵας καὶ τὸ πρῶτον τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου ἐθνικὸν πιστωτικὸν καθίδρυμα πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τοῦ ἁπανταχοῦ ἠπειρωτικοῦ κόσμου τὴν προτίμησιν προκειμένου περὶ πολυετῶν καταθέσεων λόγῳ τῆς ὑπὲρ τῶν καταθετῶν προφανοῦς διαφορᾶς τοῦ τόκου.

Ἡ δυσχέρεια, ὅτι ἡ Τράπεζα Κρήτης φαίνεται ἀπομεμονωμένη τῆς ἐν τῇ καθ' ὅλου Ἀνατολῇ χρηματικῆς κινήσεως. αἴρεται ἐκ τοῦ ὅτι πᾶς καταθέτης δύναται νὰ ἀποστέλλῃ τὰ χρήματά του κατ' εὐθεῖαν δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ πάσης ξένης ἀγορᾶς ἢ καὶ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων της εἰς πίστωσιν τῆς Τραπέζης Κρήτης. ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ταύτης τὰ χρήματα ἑκάστου λογίζονται κατατεθειμένα εἰς τὰ ταμεῖα τῆς Τραπέζης Κρήτης καὶ ἀποφέρουσιν ἀναλόγως κατὰ τὸν ἄνωθι πίνακα τῶν ὅρων τὸν προσήκοντα τόκον.

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις πρόδηλον εἶναι τὸ συμφέρον παντὸς θέλοντος καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἔχῃ καὶ ἐπικερδέστερον κατατεθειμένας τὰς οἰκονομίας τῶν ἐργασιῶν του.

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1839
Κεφάλαιον ἐγκεκριμένον..... £. *600.000*
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι — ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Ζακύνθῳ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πειραιεῖ καὶ Τριπόλει.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων εἰς δραχμὰς καὶ εἰς *chèques* ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

3 %	εἰς α' ζήτησιν
1/2 %	διὰ καταθέσεις εἰς α' ζήτησιν διὰ τὰ πέραν τῶν δραχμῶν 100.000 ποσά.
3 1/2 %	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας μέχρι 2 ἐτῶν.
4 %	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ δύο μέχρι μέχρι 4 ἐτῶν.
4 1/2 %	διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 4 ἔτη καὶ ἐπέκεινα.

Αἱ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς ὃ εἶδος ἐγένετο ἡ κατάθεσις, παντὸς δικαιώματος χαρτοσήμου ἐπιβαρύνοντος τὸν καταθέτην.

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΧΕΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΩΝ 6,000,000
ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝ. 1,500,000
ΕΣΥΣΤΗΘΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
Ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀντιπρόσωπον, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τῆς Τραπέζης καὶ λαμβάνει μέρος εἰς τὰ Συμβουλιά της.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
Ἡ Λαϊκὴ
διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ εἰς τὸν λαὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως, δέχεται εἰς τὸ Ταμιευτήριόν της καταθέσεις ἀπὸ μίαν δραχμὴν ἕως πέντε χιλιάδας δραχ. καὶ δίδει τόκον 4 1/4 τὰ % . Διὰ τὰς καταθέσεις εἰς χρυσὸν 3 1/2 τὰ % . Κάθε καταθέτης εἰμπορεῖ νὰ πάρῃ ὀπίσω τὰ χρήματά του, ὅποτε θέλῃση, εἴτε ὅλα, εἴτε μέρος.

HIGH CLASS FAMILY GROCER
&
PROVISION MERCHANT
N. C. VOYATZIDES
RUE PORTE ROSETTE N° 70.
ALEXANDRIE—Égypte

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ
ΛΑΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ